

Kalandozás a multiverzumban

Meséink titkai

Az univerzum latin szó, azt jelenti; önmagába forduló. Lám, a régiek tudtak valamit, mikor leírták a Védákban, a Mítoszokban, a Kabbalában és más helyeken, hogy a világmindenség egy gömb, ami fénysebességgel tágul, belül hatalmas, de kintről nézve csak egy pont. A multiverzum viszont a fizikai dimenziókban fellelhető párhuzamos univerzumok összessége.

Néprajzi érdekességek

Valahonnan mégis ismerős lehet már nekünk ez, mintha hallottunk volna róla. Minden gyereknek olvassák, minden felnőtt ismeri, de kevesen vannak tudatában annak, hogy ez mit is jelent. Valóban, én sem értettem meg elsőre, kellett rajta agyalni egy sort, meg utána is olvasni, de van egy épkézláb magyarázat. Régen a tudást a guruk, jógik, mágusok és táltosok örökítették át apáról fiúra, anyáról leányra. Ezt leginkább a népmesék által lehetett megtenni, mert ott lehetett elrejteni a tudást. Mert voltak idők akkor is, mikor üldözték azt, és hirdetőit is máglyára állították. Ma elég egy rendszám nélküli száguldó fekete autó, meg egy kihalt útszakasz, ahol a „tudóskánk” éppen kószál.

A mesékbe rejtették hát a tudást, nemzedékek adták tovább, majd néprajzosok lejegyezték. De senki sem értette, miről is szólnak. És nemcsak a magyar népmesék, de a görög mítoszok, vagy a skandináv eddák is. Van benne egy táltos hagyomány, a beavatott utazása a világok között, és van egy magasrendű technológiai tudás, ami jelképekkel van tovább adva. Ehhez adok pár magyarázatot, mik is ezek. Lássuk!

Hol volt, hol nem volt. – Ez a manduból binduba való átmenet, méghozzá oszcillálva. Egy komplex téridő-rendszer két állapota, mikor toroid formát vesz fel. A mandunál még középen lyukas a toroid, a bindunál a keresztmetszete egy mőbiusz alakot vesz fel.

Kint is vagyok, bent is vagyok, jaj, de nagyon boldog vagyok. – A mőbiusz felszínén haladva, hol a belső, hol a külső részén fut végig a részecske, lehet az egyik világban, és a másokban is.

Legkisebb fiú – a legfiatalabb forráshely végzi a visszacsatolást, belefut az előtte haladó tachionba.

Szerencsét próbálni – kirándulni a téridő rétegei között

Óperenciás tengeren túl – a vízelemen túl.

Szárnyas pegazus – levegő elem, energia.

Parazsat evő ló – a parázs a tűzelem, a ló a téridő rendszer.

Szép Görög Ilona vagy Magyar Ilona – fényszűz, a fény és térkvantumok forráshelyeit keltő női minőségű elem.

Királylány – lásd feljebb, fényszűz.

Az elemek és a téridő Vlagyimir Szuvorov képén.

Sámánfa, világfa – fraktális rendszer

Hetedhét ország – a menny hét rétege, 6+1 tachion, az ötödik a fontos.

Ezeröles lánc – fluidszál, száluniverzum.

Kacsalábon forgó vár – forgó téridő rendszer, 6 helyen billegve kacsázik.

Isten háta mögött – a tachion csúcsa mögötti tér, múltzféra.

Terembúra – a 3D és 4D világokat elválasztó réteg, az Oort-felhő.

Égszakadás, földindulás – mikor a terembúra felhasad, és a külső tér kék fénye beragyog.

Kaltes asszony földje – a Szíriusz A 4. bolygója, az Amma

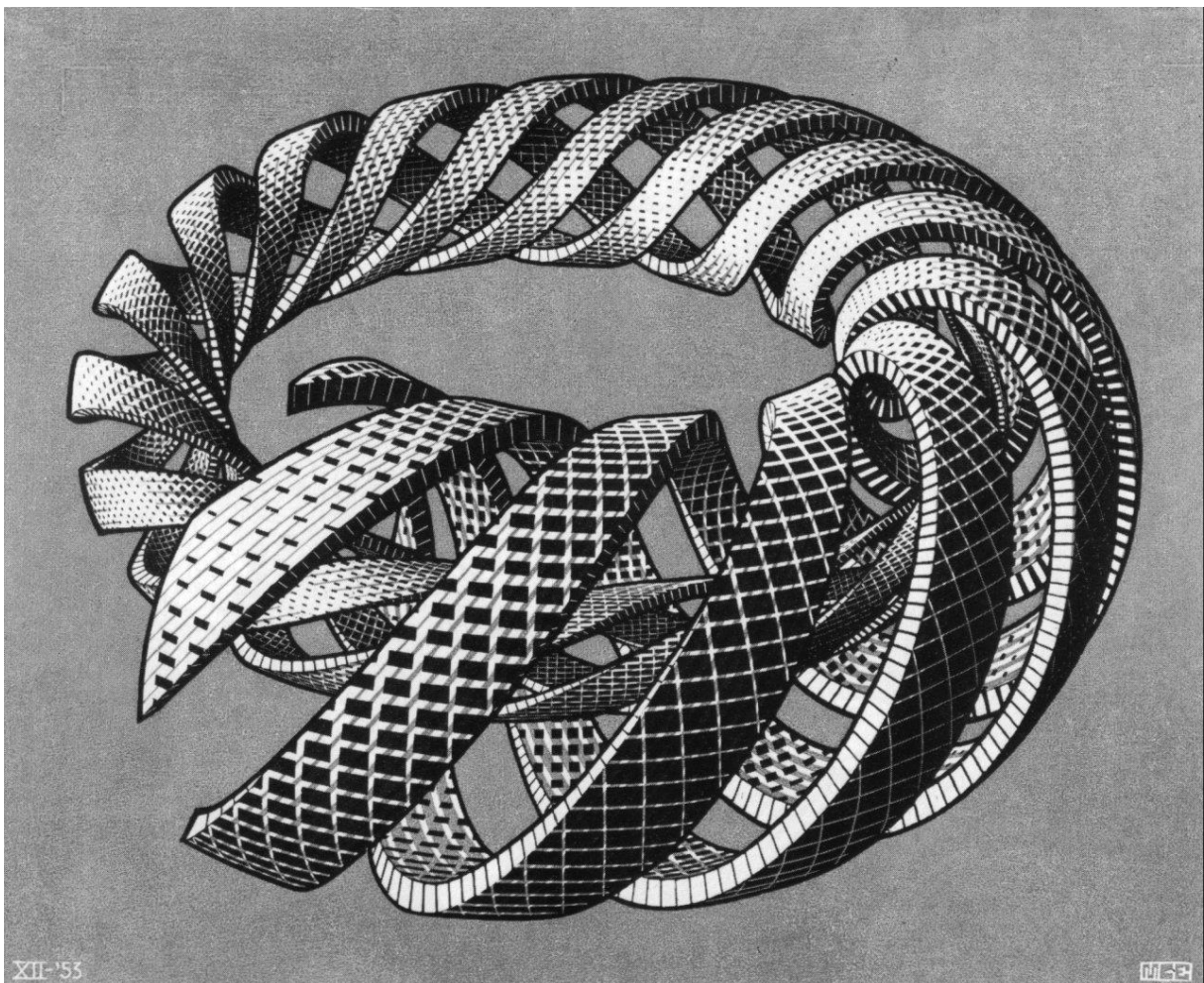
Arany gyapjú – az anyag felszínét alkotó borzas felület, időtükrök rendszere

Hétfejű sárkány – a térkvantum 7 tűzelemű forrása.

Fekete ország – az antianyagból álló tükörvilág.

Főnix madár – tűz elemű rendszer, mindig megújul, mert másolódik.

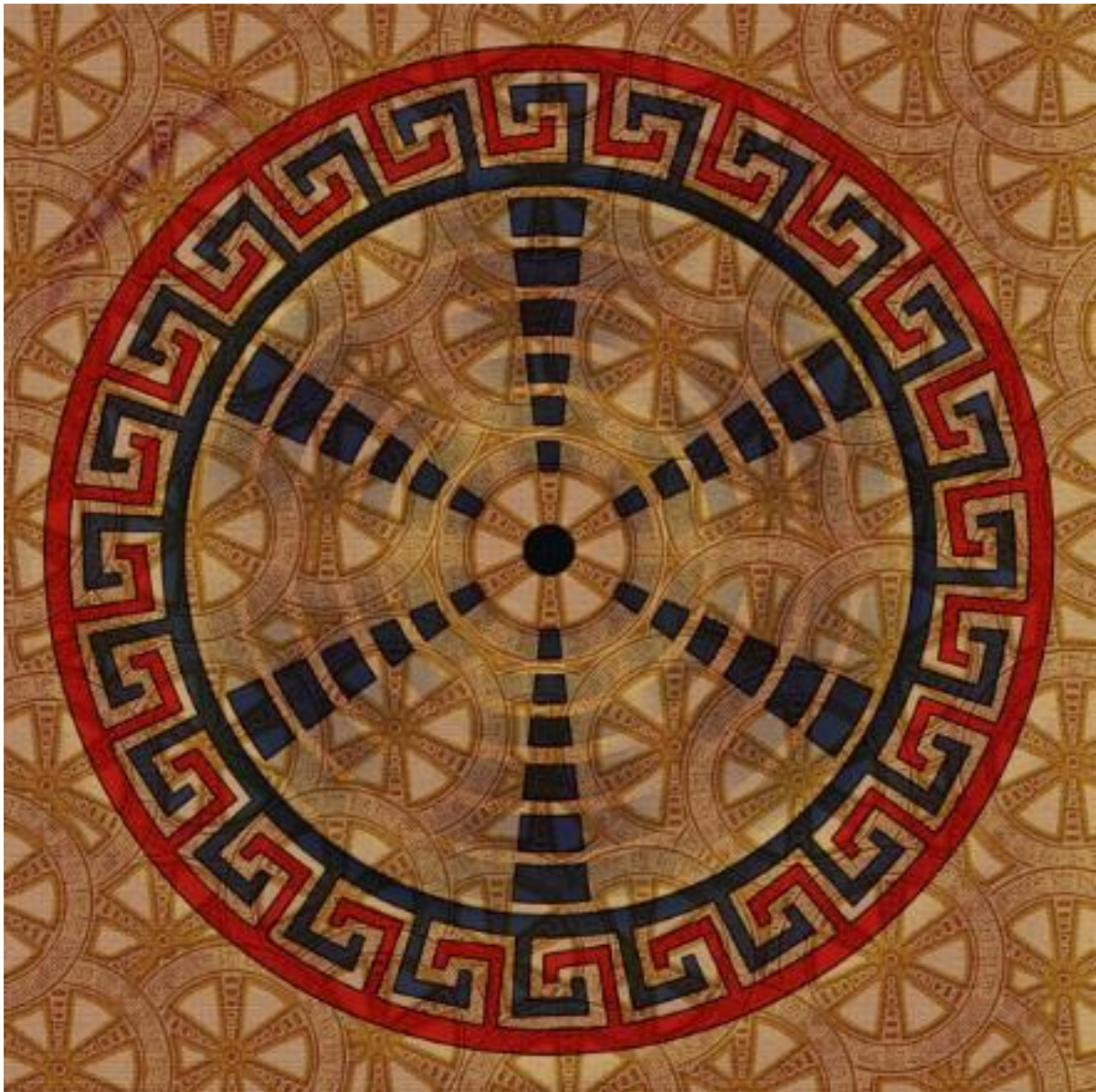
A néprajz és a mitológia így őrzi és adja tovább azt a tudást, amit a szent szövegek is tartalmaznak, csak már azt se értik ma.

A magába forduló tachion pályája. Escher grafikája.

Még rengeteg dolgot őriz a népművészet, a kopjafákon, a ládákon, a szőtteseken, ruhákon. Az is megérne egy misét, de ezt majd máskor. Van pár különösen fontos szimbólum, mint az élet virága, a fény csillaga, az égisz fa motívuma, ami szinte megtalálható a legtöbb magyar és balkáni népi tárgyon. A régi ember igyekezett a természettel összhangban élni, és ezt ki is fejezte eszközein, építményein, például a kerek templomokon és a szegedi napsugaras házakon.

A népművészetben a hatszirmú élet virága a térkvantum, a Szentlélek, vagy Szent Szellet jelképe, gyakran ábrázolták faragványokon, de mandalaként is hatásos.

Egy másik ilyen fontos szimbólum a képzőművészetben is ismert fénymag, ami egy négyszirmú virágként van ábrázolva. Vagy egyenlő szárú keresztként, mint ami Jézus glóriájában is van. A fénymag egy oszcilláló rendszer, a két „szára” egy-egy univerzum és ellenuniverzum párosa, a középső pontban van az átmenet közöttük, az a bizonyos olaj, amire rálépünk, hogy eltűnjünk a balfenéken. Mert a balos forgású téridőbe, egy anyai világba megyünk át, de ehhez tökéletesen kell szinkronizálni az átlépés pillanatában. A két rendszer ellenfázisban rezeg, kioltanak egymást.

Az egyházi művészetben is ábrázolva van, némely pap talán még sejt is valamit róla, de azért ott van a miseruhák kiegészítőin a két jel, mint a melki apátság gyűjteményének e két darabján is. Lásd a képen.

A püspöksüvegen a hatágú csillag a téridőt, vagy Szentlelket ábrázolja, akárcsak az élet virága. A kesztyűn a kereszt a fénymagot ábrázolja, mint a hindu dordzse.

A tudományos alapok

A fizikaórákon azt tanítják, hogy a tér és az idő csak fiktív valamik, nem is kell velük igazán foglalkozni. Pedig ezzel kell csak igazán! Rajzolnak egy koordináta rendszert, és az egyik szárára odaírják, hogy „t”. Azt sugallva ezzel, hogy az idő egy irányba mozog, mert a múltba nem mehetek vissza megölni a nagyapámat, mert az abszurd. Az idő mozog, ezt az egyet eltalálták, de a többi hibás. A fenti eszmefuttatásban van egy paradoxon, ebbe a hibába estek a Terminátor filmek is. Ám ez a makacs idő nem ilyen. Mit is ír a Szentírás? „Kezdetben vala az Íge, és az Íge vala az Istennél, és Isten vala az Íge. Ez kezdetben az Istennél vala. Minden ő általa lett és nála nélkül semmi sem lett, a mi lett.” (János 1. 1-3) Mert mi az ige (Íge)? Cselekvést, történet, létezést fejez ki, múlt, jelen és jövőidejű, tehát mozog.

A Descartes-féle koordináta-rendszerben jól lehet ábrázolni a tér három dimenzióját, de az időt nem. Mint írtam, az időnek, bár mozog, halad, nincs konkrét iránya, tehát nem írható le egy vektorral. Az idő skaláris, minden irányba hat, tehát omnidirekcionális. Először Einstein fizikatanára, a lengyel Minkowsky próbálta az időt a rendszerbe foglalni, és felírta a híres Minkowsky-formulát.

yxcxt, xxcxt, zxcxt.

Ez már majdnem jó, legalábbis, jobb, mint az előző séma. Az időt egy táguló gömbként ábrázolja az origóból kiindulva, melynek a felületén mindenhol ugyanaz a pillanat van. Az idő már skalármennyiségként van feltüntetve. A tér így már értelmet nyer, mert időben is létező, tehát, most már van. A tér az idő nélkül nem létezik, ezért hívjuk téridőnek. Ez egy dinamikus rendszer, hullámtermészetű, modulálható, és modulál. Ez maga a Szentlélek, vagy Szent Szellet. A szél, vagy levegő elem energia, tehát halad, mozgat. A föld elem az anyag, alapesetben neutron, mely a gerjesztés előjelének megválasztásával alakítható elektronná, vagy protonná.

A téridőt először Hermann Minkowsky próbálta leírni, de legkétségtelenebb módon Michio Kaku az általa felállított húrelmélettel (string és superstring) fektette le a multiverzum elméletének alapjait. Több könyve magyarul is megjelent, a Hipertér és a Párhuzamos világok címűek pedzegetik a multiverzum létezését. Kaku szerint vannak olyan dimenziók, köztes töltelék-univerzumok, ahol a húrok, mint finom szálak kapcsolják össze a párhuzamos világokat. Ilyenről a Védák írnak idősemmi néven, ami a nemtér-nemidő, itt nem telik az idő, és nincs meghatározott térkoordináta. Ez lenne az űrhajózás kulcsa, nem a füstölgő petárdákon való zötykölődés az aszteroidák között.

Michio Kaku japán elméleti fizikus.

Ennél is ezoterikusabb elképzeléseik voltak az orosz tudósoknak, köztük Andrej Szaharovnak, a szovjet Cár-bomba atyjának. Atomenergetikai kutatásai mellett, foglalkozott a téridő szerkezetével, és el is jutott a kvantumok világához. A Szentlélek, mint téridő, egy térkvantum, öt forrást tartalmaz hat helyen. Felismerte azt, amit már Einstein, Podolsky és Rosen, hogy a kvantumok összefonódásával lehet kommunikálni nagy távolságokra is, valós időben. Ezen kutatásai felkeltették a KGB érdeklődését, és minden munkáját eltűntették, ami a témával foglalkozik. Teller Ede, aki egyébként Kakut „felfedezte”, mondta egyszer: - amikor a fizikát tanultam, még minden igaznak látszott. Mára minden megdőlt, kivéve talán a fénysebességet.

Már az is megdőlt, hiszen az EPR-jelenség, amiért Rosenék újabb Nobel-díjat kaptak, igazolta, hogy a fény nem a leggyorsabb, van annál sebesebb is. 1935-ben jöttek rá, egy fénykvantumot (ami nyolcas szimmetria) vágta ketté, és a két fél kvantumot messze vezették egymástól. Az egyik útjába egy polarizátort helyeztek, és ahogy polarizálódott, a másik is úgy tett, de abban a pillanatban. Tehát van nagyobb a fény sebességénél is, nevezzük bátran kozmikus sebességnek. Az idő gömbje viszont fénysebességgel halad, a határa az eseményhorizont. Szaharov eredményei, ha végre elérhetővé válnának, forradalmasíthatnák a telekommunikációt, az űrutazást, az energetikát. De a világot maffiózók működtetik, engedve a Világ Királyának, ezt most nem lehet. Ave Caesar, morituri salutant! De biztos akad egy-két ügyes médium, pszicho-hacker, akik könnyen megszereznék az elveszett könyveket, csupán meditációval, vagy Isten ezt is tollba mondja, mint Böhme esetében tette.

Andrej Dmitrijevics Szaharov, orosz fizikus, a szovjet hidrogénbomba atyja.

A KGB-s fiúk és lányok nem tétlenkedtek, odaadták az elkobzott iratokat a számtalan számozott város valamely intézetének tudósai kezébe, és jött az ukáz, tessék az elméletet a gyakorlatba átültetni. Ez meg is történt, volt is rá tanú. Éppen ekkor járt Kisfaludy György a Szovjetunióban, mint kiküldött tudományos munkatárs, az egyik akadémiával jó barátságba került, az orosz pár vodka után oldottabb hangulatba került, és kivett a fiókból egy pár IC-t. Aranyozott lábú, kerámiatokos IC-k voltak, odanyomta Kisfaludy György kezébe, és azt mondta – Grigorij, ez a két áramkör látja egymást, akármilyen messze kerülnek egymástól. És ez csak egy a sok közül. Szaharov munkássága felölelte a térelméletet, a húrelméletet, kidolgozta hozzá a szükséges matematikai modellt is. A párhuzamos világok, a multiverzum struktúrája is foglalkoztatta, és kidolgozta az ezt leíró dinamikus rendszert. A néprajz és a mesék erre utalnak diszkrétén. Amit Kaluza és Klein elkezdtek, azt Szaharov folytatta, de a hibáikat is kijavította.

Ma Kisfaludy György szintetizálja legjobban a fentebb taglalt elméleteket.

És ezzel el is érkeztünk napjainkhoz, a magyar tudományos élet igazi outsider-éhez, Kisfaludy Györgyhez, aki összegyűjtötte a meglévő tudásanyagot, átnyálazott rengeteg néprajzi, egyházi, mitológiai és ufológiai anyagot. Már 1985-ben kisserkesztette a téridő szerkezetét, ami neki belépő volt a kozmoszba. Ahogy az Jacob Böhme esetében is volt, a „Nagyfőnök” megszólította. Azóta pedig jó néhány könyvben, és sok száz, „a tudomány mai állását nem tükröző” filmben osztja meg velünk kozmikus ismereteit, melyek a téridő dinamikus működésére, a teremtés mikéntjére, a lélek felépítésére, a jövő űrhajózására és kommunikációjára, szabad energiatermelésre, és néhány, a nem túl távoli jövőben bekövetkező eseményre vonatkoznak. Sikerült a gravitációs hullámok mérésére kifejlesztenie egy módszert, amihez nem kellene mamut méretű eszközök, sem dollárok trilliárdjai, csak néhány piezzo-kristály, fémcsövek, pár relé és drót, egy kimustrált számítógép, és akár a Hold belsejébe is belenézhet az ember.

Mert amíg a Virgo és a Ligo egységei kilométer hosszú alagutakban lézersugarakat pattogtatnak komplikált prizmarendszeren át, és ha már 20ms-ig sikerül észlelni gravitációs hullámot, akkor a mérnökök már pezsgőt bontanak. Addig a Kisfaludy-távcső egy forgatható statívon, mint egy kamera pásztázza az égboltot, ha elég erős jel modulálja mind a két kristályt, akkor a gép ezt értékelhető jelként, egy pixelként a képernyőre teszi, majd sorról-sorra leszkeneli az ég egy darabját, és így jól lehet csillagokat, fekete lyukakat felderíteni, és nem csak pár milliszekundumig, hanem folyamatosan. A program az erős jelekből összerakja az objektum helyzetét, ráteszi az ismert Stellarium hátterére, és már be is lehet azonosítani a forrás helyét. A CERN-ben milliárd eurókat költenek erre, Gyuri bácsi meg összeeszkábálja a satupadon, és működik, láttam. Nagy találmány ez.

Foglalkozott rák-kutatással, és felfedezéseket tett az élő struktúrák terén is, ez vezette a lélektan irányába. Munkája során találkozott a mesterséges intelligencia kérdésével is, ma ez is érdekli a CERN kutatóit. Kutatják a Higgs-bozont, ezt a misztikus részecskét, ami az isteni lélek a Védák alapján. A lélek egy fizikai, de nagyon erős és jól megtervezett tároló és „gondolkodó-gép”, programja a szellem, amit a „Főnök”, az Atyaisten programoz. Egy ilyen akarnak Svájcban is csinálni, de nem fog sikerülni. A bozon az maga az isteni lélek, a hordozó. Ez már megvan, be is rakták néhány bio-robotba, de egy-két ilyen kiborg valahogy megszökött, és komoly galibákat csinált, alig tudták megfékezni a kommandósok. A hardver készen áll, de a szoftver hiányzik, nem tudják programozni, mert azt csak az Atya tudja, nagyon okosan. Így hát ez a projekt a végén lehúzott milliárdokról szól, de van egy hozadéka. A mesterséges lélekcella lehet egy úrhajó térforrása, amire fel lehet fűzni a legénységet, utasokat és a szállított árut is. Csak így biztosított, hogy minden megmarad a nemtér-nemidőben, és az anti-univerzumban is, hogy együtt tudjanak szinkronizálni. A mesterséges lélek, mű-anya egyben az úrhajó „motorja” is, csak jól kell modulálni, és bárhova elvisz, akármelyik dimenzióba.

És még egy érdekes dolog, amit Gyuri bácsi látott, amikor egy idegen úrhajót vizsgált, de nem a Földön, mert elvitték huzamosabb időre. Egy gyorsvágóval neki ugrott egy roncsstelepen heverő ufónak, és szétkapta, mint majom a zsebórát. Azt látta, hogy az ajtónyílás környéken, az egyébként 3D nyomtatóval gyártott úrhajó test rétegei között szabályos mértani alakú kristályos szemcsék vannak. Ezek, mint térrezonátorok működnek, és elpusztítják a baktériumokat, de még a vírusokat is. Valami hasonló ez az ismert Orgon-készülékhez. Ha ez elterjedne a Földön, nem kéne annyi gyógyszer, az orvosok java része kereshetne más szakmát, mondjuk, felcsapnának feng-shui mesternek, vagy hasonlóknak. Mert amikor belép az úrhajóba az ufonauta, mindjárt áthalad a kristályok között, és itt megkapja a kezelést. Akárhova megy felderítő útra, mindig fertőtleníti tér vissza a bázisra. Ha visz magával valamit, vagy valakit abból a világból, az is átesik a kezelésen. Legalább öt féle kristályos anyagot használnak, de lehet több is ma már.

Miklós Attila